

**Priority Needs of Developing Management toward Excellence for
Private Vocational Institutes' Entrepreneurship Incubator Centers Enters in
Lop Buri Province Based on the Concept of Smart Entrepreneur**
**ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารสู่ความเป็นเลิศของ
ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี
ตามแนวคิดผู้ประกอบการอัจฉริยะ**

Jirawan Jomsin¹ and Apiradee Jariyarangsiroge²

จิรวรรณ จอมศิลป์¹ และอภิรดี จรียารังษิโรจน์²

^{1,2}Faculty of Education, Chulalongkorn University

^{1,2}คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

*Corresponding Author, e-mail: jirawan.jom@ovec.moe.go.th

Abstract

The research aimed to study current state, desired state and the priority needs index for developing management toward excellence for private vocational institutes' entrepreneurship incubator centers in Lopburi province based on the concept of smart entrepreneur. This study applied a descriptive research method. Current and desired state of the management data were collected from population consisted of 6 private vocational institutes' entrepreneurship incubator centers in Lopburi province with purposive sampling-selected 96 informants in total which were administrators, teachers, students and entrepreneurs by questionnaire which had high reliability with Cronbach alpha score at 0.947 and were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation and modified priority needs index (PNI_{modified}). The main finding revealed that the overall rate of current state was at moderate level ($\bar{X} = 3.182$, $SD = 0.758$) while the overall rate of desired state was at very high level ($\bar{X} = 4.586$, $SD = 0.499$). The means were analyzed to find priority needs index. The results were found that customers were the most needed (PNI_{modified} = 0.514), respectively followed by workforce (PNI_{modified} = 0.484),

measurement analysis and knowledge management ($PNI_{\text{modified}} = 0.482$), strategy ($PNI_{\text{modified}} = 0.415$), leadership ($PNI_{\text{modified}} = 0.412$), results ($PNI_{\text{modified}} = 0.398$), and operations ($PNI_{\text{modified}} = 0.392$).

Keywords: Management Toward Excellence, Malcom Baldrige Excellence Framework, Vocational Education, Entrepreneurship Incubator Center, Smart Entrepreneur

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารสู่ความเป็นเลิศของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี ตามแนวคิดผู้ประกอบการอัจฉริยะ โดยใช้วิธีวิจัยเชิงบรรยาย ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี จำนวน 6 แห่ง ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหาร ครู ผู้เรียน และผู้ประกอบการ จำนวน 96 คน จากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีค่าความเที่ยงที่ 0.947 เป็นแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาการบริหารสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวคิดผู้ประกอบการอัจฉริยะ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ดัชนีความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบัน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.182$, $SD = 0.758$) และในขณะที่สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.586$, $SD = 0.499$) ส่วนค่าดัชนีความต้องการจำเป็นพบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ ด้านผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($PNI_{\text{modified}} = 0.514$) รองลงมาคือ ด้านผู้ปฏิบัติงาน ($PNI_{\text{modified}} = 0.484$) ด้านการวัด การวิเคราะห์ และการบริหารจัดการความรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.482$) ด้านกลยุทธ์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.415$) ด้านการนำองค์กร ($PNI_{\text{modified}} = 0.412$) ด้านผลลัพธ์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.398$) และด้านการปฏิบัติการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.392$) ตามลำดับ

คำสำคัญ : การบริหารสู่ความเป็นเลิศ มัลคอม บัลดริจ อาชีวศึกษา ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการอัจฉริยะ

บทนำ (Introduction)

ในรอบทศวรรษที่ผ่านมา แนวคิดผู้ประกอบการ (Entrepreneur) มีบทบาทในแง่การส่งเสริมการรวมกลุ่มกันเพื่อก่อตั้งและดำเนินวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง (Small and Medium Enterprises: SMEs) เป็นหลัก แต่ด้วยยุคสมัยและปัจจัยแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป การให้ความสำคัญเพียงเฉพาะแต่การเป็นผู้ประกอบการพื้นฐานจึงไม่อาจจะตอบสนองต่อความผันผวนที่เกิดขึ้นในทุกระดับสังคมได้อีกต่อไป

ด้วยเหตุดังกล่าวจึงเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น เกิดเป็นแนวคิดผู้ประกอบการเฉพาะทางในหลากหลายลักษณะ และหนึ่งในแนวคิดสำคัญที่เกิดขึ้น คือ “ผู้ประกอบการอัจฉริยะ” (Smart entrepreneur) ซึ่งเป็นการยกระดับผู้ประกอบการพื้นฐานอย่างรอบด้าน (Well-rounded

improvement) ทั้งในแง่มิติเศรษฐกิจ เทคโนโลยี สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกับความต้องการของโลกอนาคต เช่น การรองรับเมืองอัจฉริยะ (Smart cities) (Sauer, 2012) การขับเคลื่อนเศรษฐกิจอัจฉริยะ (Smart economics) (Antonov, Petrenko, & Kuptstova, 2020)

“การสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ” เป็นประเด็นสำคัญที่ได้มีการบรรจุไว้ในแผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งถือเป็นหนึ่งในประเด็นวิกฤติในปัจจุบัน เนื่องจากในพ.ศ. 2563 ประเทศไทยยังคงไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ในการจัดลำดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดย World Competitiveness Center, International Institute for Management (IMD) (Office of the National Economics and Social Development, 2016) เมื่อผนวกกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงกำหนดกรอบการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในยุคหลัง COVID-19 เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญที่จะนำไปสู่การฟื้นตัวของประเทศ (Office of the National Economics and Social Development, 2020) ดังนั้นการสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ทุกภาคส่วนในประเทศจึงควรให้ความร่วมมือในการดำเนินการโดยเฉพาะในภาคการศึกษา

ภาคการศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องและเป็นกำลังสำคัญในภาคอุตสาหกรรม คือ ระดับอาชีวศึกษา เนื่องจากเป็นผู้เรียนกลุ่มแรกที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานฝีมือและเป็นกำลังคนของประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาทุกสังกัด ดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะเริ่มต้นหรือต่อยอดการประกอบการได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน (Office of Vocational Education and Profession Standard, 2019) ด้วยเหตุข้างต้นจึงมีความสอดคล้องและเหมาะสมที่จะนำแนวคิดผู้ประกอบการอัจฉริยะมาใช้ในการดำเนินงาน เพื่อยกระดับศักยภาพของแหล่งบ่มเพาะผู้สำเร็จการศึกษาและกำลังคนของสังคม

เมื่อพิจารณาจากสถิติการประเมินศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาในสถานศึกษาเอกชน พบว่า ศูนย์บ่มเพาะฯ ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี ยังคงไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับภูมิภาค ในการประเมินผลการดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะฯ ในสถานศึกษาเอกชน ทั้งใน พ.ศ. 2562 และ พ.ศ. 2563 (Office of Private Vocational Education Administration, 2019 ; Association of Private Colleges of Technology and Vocational Education of Thailand under Patronage of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Siridhorn, 2020) แสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานยังคงไม่บรรลุเป้าประสงค์ในการสร้างและพัฒนาศักยภาพของศูนย์บ่มเพาะฯ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณลักษณะผู้ประกอบการอัจฉริยะของผู้เรียน

การบริหารศูนย์บ่มเพาะฯ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ซึ่งมีสถานะเป็นทั้งสถานศึกษาและองค์กรธุรกิจ การบริหารเช่นนี้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดความเป็นเลิศในการดำเนินงานบัลดริจ (Baldrige Excellence Framework) ซึ่งมีการประยุกต์แนวคิดดังกล่าวจากแวดวงอุตสาหกรรมสู่วงการศึกษาย่างเป็นทางการ (Baldrige Performance Excellence Program, 2015) และได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติอย่างแพร่หลาย รวมทั้งวงการศึกษาระดับประเทศของไทยที่ได้มีการนำมาปรับใช้ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา จึงถือเป็นโอกาสสำคัญที่จะส่งเสริมให้

การศึกษาไทยทุกระดับมีมาตรฐานไปในทิศทางเดียวกัน โดยมุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทั้งในระดับองค์กรและระดับชาติ (Baldrige Performance Excellence Program, 2021 ; Office of Thailand Quality Award, 2019) สอดคล้องตามเป้าหมายสำคัญของการผลิตผู้ประกอบการอัจฉริยะ

จากที่มาและความสำคัญในข้างต้นจึงเป็นเหตุสมควรที่จะศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารสู่ความเป็นเลิศของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี ตามแนวคิดผู้ประกอบการอัจฉริยะ เพื่อกำหนดแนวทางยกระดับการบริหารศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาสู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานสากล ในการบ่มเพาะกำลังคนอาชีวศึกษาอันตอบสนองต่อการเสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทยในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research objectives)

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารสู่ความเป็นเลิศของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี ตามแนวคิดผู้ประกอบการอัจฉริยะ

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual framework)

จากการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดังกรอบแนวคิดต่อไปนี้

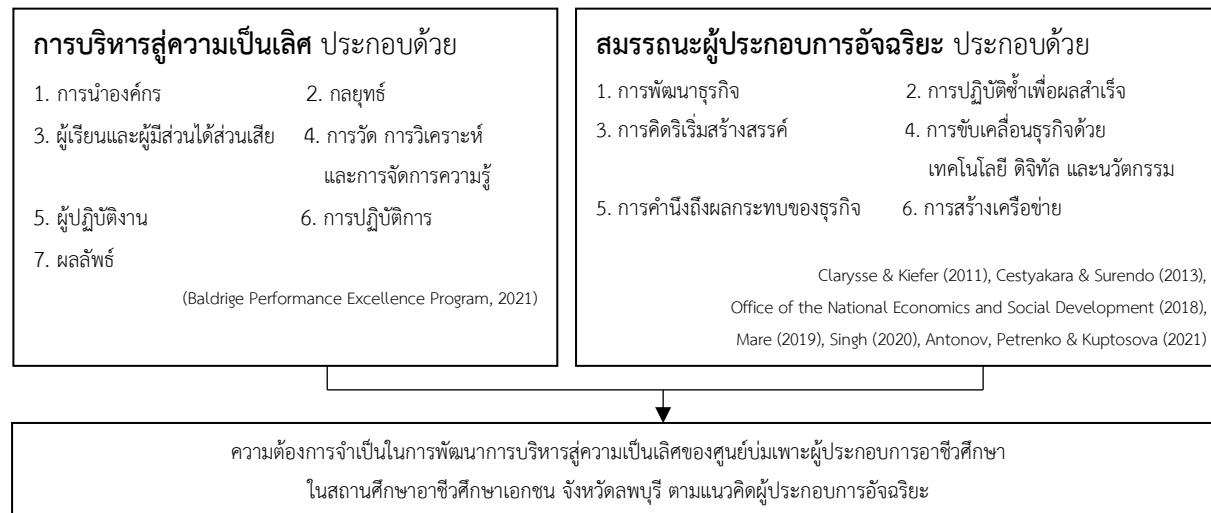

Figure 1 Conceptual framework.

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและผู้ให้ข้อมูล

1. ประชากร คือ ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี จำนวน 6 แห่ง และเลือกใช้ประชากรทั้งหมดในการศึกษาค้างนี้

2. ผู้ให้ข้อมูล จำแนกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 30 คน ครู จำนวน 30 คน ผู้เรียน จำนวน 30 คน และผู้ประกอบการ จำนวน 6 คน (คิดเป็นแห่งละ 16 คน จากศูนย์บ่มเพาะ 6 แห่ง) จำนวนทั้งสิ้น 96 คน โดยใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) สำหรับกลุ่มผู้บริหารและครู กำหนดคุณสมบัติตามคู่มือดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย ประธานศูนย์บ่มเพาะฯ รองประธานศูนย์บ่มเพาะฯ คณะกรรมการที่ปรึกษาภายใน หัวหน้าศูนย์บ่มเพาะฯ หัวหน้าฝ่ายฝึกอบรม หัวหน้าฝ่ายบ่มเพาะ หัวหน้าฝ่ายนวัตกรรม หัวหน้าฝ่ายธุรการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามการวิจัยสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาแนวทางการพัฒนาการบริหารสู่ความเป็นเลิศของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี ตามแนวคิดผู้ประกอบการอัจฉริยะ จำแนกเป็น 3 ฉบับ ประกอบด้วย ฉบับผู้บริหารและครู ฉบับผู้เรียน และฉบับผู้ประกอบการ แต่ละฉบับแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check lists)

ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของผลลัพธ์ และสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารสู่ความเป็นเลิศของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะผู้ประกอบการอัจฉริยะ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับแบบตอบสนองคู่ (Dual-Response format)

และตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารฯ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดแบบให้เขียนตอบแสดงความคิดเห็น (Open ended question)

โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1) ร่างรายการข้อคำถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ตามกรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ ซึ่งได้จากการศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะผู้ประกอบการอัจฉริยะ และการบริหารสู่ความเป็นเลิศ จากนั้นนำร่างแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำเกี่ยวความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และสำนวนภาษาพร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยตรวจสอบค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ผ่านเกณฑ์สามารถวัดได้อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และตรวจสอบค่าความเที่ยง โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Co-efficient) จากกลุ่มคล้ายคลึงกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนในพื้นที่ใกล้เคียง จำนวน 2 แห่ง แห่งละ 16 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 32 ฉบับ ครอบคลุมผู้ให้ข้อมูลทั้ง 4 กลุ่ม พบว่ามีค่าความเที่ยงระดับที่ 0.947

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล จากสาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นำส่งพร้อมแบบสอบถามไปยังผู้ให้ข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 3 แห่ง ทางไปรษณีย์จำนวน 2 แห่ง และทางออนไลน์ 1 แห่ง รวมทั้งสิ้น 6 แห่ง จำนวนทั้งหมด 96 ฉบับ และรับแบบสอบถามคืนผ่านช่องทางเดียวกันกับการนำส่ง มีอัตราการตอบกลับคิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล แบบสอบถามตอนที่ 1 ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ใช้การคำนวณค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 4 ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) และการแจกแจงความถี่ (Frequency distribution)
4. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารสู่ความเป็นเลิศของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี ตามแนวคิดผู้ประกอบการอัจฉริยะ ใช้การวิเคราะห์ดัชนีความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{modified}) และจัดลำดับค่าดัชนีจากมากไปหาน้อย

ผลการวิจัย (Research results)

ผลการวิจัยสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารสู่ความเป็นเลิศของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี ตามแนวคิดผู้ประกอบการอัจฉริยะ มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

Table 1 Current state, desirable state and priority needs of developing management toward excellence for private vocational institutes' entrepreneurship incubator centers enters in Lop Buri province based on the concept of smart entrepreneur

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารสู่ความเป็นเลิศของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี ตามแนวคิดผู้ประกอบการอัจฉริยะ

การบริหารสู่ความเป็นเลิศ		ลำดับความต้องการจำเป็น	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น	สมรรถนะผู้ประกอบการอัจฉริยะ					
การบริหารสู่ความเป็นเลิศ				1.การพัฒนาธุรกิจ	2.การปฏิบัติงานเพื่อผลสำเร็จ	3. การคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4. การขับเคลื่อนธุรกิจ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรม	5. การคำนึงถึงผลกระทบของธุรกิจ	6. การสร้างเครือข่าย
1. การนำองค์กร (Leadership)		7	D	3.440	3.265	3.195	3.220	3.090	3.170
D	3.232 (3)		I	4.575	4.510	4.565	4.610	4.630	4.505
I	4.562 (5)		PNI _{modified}	0.248	0.276	0.300	0.302	0.333	0.296
PNI _{modified}	0.292		ลำดับ	6	5	3	2	1	4
2. กลยุทธ์ (Strategy)		4	D	3.475	3.415	3.285	3.010	3.125	3.445
D	3.293 (2)		I	4.675	4.690	4.635	4.615	4.630	4.740
I	4.662 (1)		PNI _{modified}	0.345	0.373	0.411	0.533	0.482	0.376
PNI _{modified}	0.416		ลำดับ	6	5	3	1	2	4
3. ผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Customers)		1	D	3.225	3.115	2.955	2.955	2.915	3.245
D	3.074 (6)		I	4.625	4.615	4.650	4.600	4.690	4.750
I	4.653 (2)		PNI _{modified}	0.434	0.482	0.574	0.557	0.609	0.464
PNI _{modified}	0.514		ลำดับ	6	4	2	3	1	5
4. การวัด การวิเคราะห์ และการบริหารจัดการความรู้ (Measurement, Analysis, and Knowledge Management)		3	D	3.145	3.080	2.995	3.045	3.225	3.095
D	3.099 (5)		I	4.590	4.635	4.600	4.645	4.670	4.440
I	4.593 (4)		PNI _{modified}	0.459	0.505	0.536	0.525	0.448	0.435
PNI _{modified}	0.482		ลำดับ	4	3	1	2	5	6
5. ผู้ปฏิบัติงาน (Workforce)		2	D	3.165	3.180	2.935	2.965	2.970	3.230
D	3.072 (7)		I	4.570	4.615	4.600	4.600	4.485	4.485
I	4.559 (6)		PNI _{modified}	0.444	0.451	0.567	0.551	0.510	0.389
PNI _{modified}	0.484		ลำดับ	5	4	1	2	3	6
6. การปฏิบัติการ (Operations)		6	D	3.473	3.446	3.383	3.183	3.235	3.365
D	3.304 (1)		I	4.616	4.609	4.540	4.603	4.608	4.614
I	4.597 (3)		PNI _{modified}	0.329	0.337	0.342	0.446	0.424	0.371
PNI _{modified}	0.391		ลำดับ	6	5	4	1	2	3
7. ผลลัพธ์ (Results)		5	D	3.364	3.376	3.228	3.084	3.022	3.072
D	3.190 (4)		I	4.428	4.484	4.482	4.432	4.520	4.500
I	4.474 (7)		PNI _{modified}	0.316	0.328	0.388	0.437	0.496	0.465
PNI _{modified}	0.403		ลำดับ	6	5	4	3	1	2
ภาพรวมจำแนกตามสมรรถนะผู้ประกอบการอัจฉริยะ			D	3.368	3.327	3.214	3.098	3.115	3.244
			I	4.571	4.582	4.554	4.570	4.593	4.575
			PNI _{modified}	0.357	0.377	0.417	0.475	0.474	0.410
			ลำดับ	6	5	3	1	2	4
ภาพรวมทั้งหมด			D	3.182					
			I	4.586					
			PNI _{modified}	0.441					

หมายเหตุ: D = Degree of Success หมายถึง สภาพปัจจุบัน และ I = Importance หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.182$) เมื่อจำแนกตามการบริหารสู่ความเป็นเลิศพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการปฏิบัติการ ($\bar{X} = 3.304$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือด้านผู้ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.072$)

เมื่อพิจารณาเฉพาะด้านการปฏิบัติการ พบว่าสมรรถนะผู้ประกอบการอัจฉริยะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาธุรกิจ ($\bar{X} = 3.473$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี ดิจิทัล และนวัตกรรม ($\bar{X} = 3.183$)

ส่วนเมื่อพิจารณาเฉพาะด้านผู้ปฏิบัติงาน พบว่าสมรรถนะผู้ประกอบการอัจฉริยะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสร้างเครือข่าย ($\bar{X} = 3.230$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 2.935$)

2. ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.586$) เมื่อจำแนกตามการบริหารสู่ความเป็นเลิศพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กลยุทธ์ ($\bar{X} = 4.662$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผลลัพธ์ ($\bar{X} = 4.474$)

เมื่อพิจารณาเฉพาะด้านกลยุทธ์ พบว่าสมรรถนะผู้ประกอบการอัจฉริยะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสร้างเครือข่าย ($\bar{X} = 4.740$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการขับเคลื่อนธุรกิจ ด้วยเทคโนโลยี ดิจิทัลและนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.615$)

ส่วนเมื่อพิจารณาเฉพาะด้านผลลัพธ์ พบว่าสมรรถนะผู้ประกอบการอัจฉริยะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การคำนึงถึงผลกระทบของธุรกิจ ($\bar{X} = 4.520$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การพัฒนาธุรกิจ ($\bar{X} = 4.428$)

3. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารสู่ความเลิศของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี ตามแนวคิดผู้ประกอบการอัจฉริยะในภาพรวมมีค่าดัชนีเท่ากับ 0.441 ($PNI_{modified} = 0.441$) เมื่อจำแนกตามการบริหารสู่ความเป็นเลิศ พบว่าด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($PNI_{modified} = 0.514$) ด้านที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การนำองค์กร ($PNI_{modified} = 0.292$)

เมื่อพิจารณาเฉพาะด้านผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียพบว่า สมรรถนะผู้ประกอบการอัจฉริยะที่มีค่าดัชนีสูงสุด คือ การคำนึงถึงผลกระทบของธุรกิจ ($PNI_{modified} = 0.609$) ส่วนด้านที่มีค่าดัชนีต่ำที่สุด คือ การพัฒนาธุรกิจ ($PNI_{modified} = 0.434$)

ส่วนเมื่อพิจารณาเฉพาะด้านการนำองค์กรพบว่า สมรรถนะผู้ประกอบการอัจฉริยะที่มีค่าดัชนีสูงสุด คือ การคำนึงถึงผลกระทบของธุรกิจ ($PNI_{modified} = 0.333$) ส่วนด้านที่มีค่าดัชนีต่ำสุด คือ การพัฒนาธุรกิจ ($PNI_{modified} = 0.248$)

อภิปรายผล (Conclusion)

1. จากสภาพปัจจุบันพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การปฏิบัติการ สะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินงานของศูนย์บ่มเพาะฯ ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ในคู่มือการดำเนินงานฯ สอดคล้องกับ Chinvaroge (2019) กล่าวว่า คู่มือการบริหารฯ เป็นองค์ประกอบซึ่งเป็นนวัตกรรมของระบบการขับเคลื่อนศูนย์บ่มเพาะฯ อีกทั้งในการประเมินศูนย์บ่มเพาะฯ มีการจำแนกเกณฑ์การประเมินเป็นรายกิจกรรมและมีน้ำหนักคะแนนเป็นสัดส่วนมาก (Office of Vocational Education Commission, 2019) ทุกศูนย์บ่มเพาะฯ จึงให้ความสำคัญที่จะดำเนินงานให้ครบถ้วนทุกกิจกรรม เพื่อเลี่ยงการสูญเสียคะแนนหลักในการประเมิน

เมื่อพิจารณาตามสมรรถนะผู้ประกอบการอัจฉริยะ พบว่าด้านการขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี ดิจิทัล และนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด สะท้อนว่ากิจกรรมส่งเสริมการประกอบการยังคงใช้กระบวนการทางธุรกิจตามแนวคิดดั้งเดิม ขาดการนำเทคโนโลยี ดิจิทัล และนวัตกรรม มาใช้ในการดำเนินธุรกิจ อีกทั้งในระบบการประเมินศูนย์บ่มเพาะฯ ยังกำหนดประเด็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีไว้ในการประเมินระดับภาคเป็นต้นไป รวมทั้งเจาะจงว่า “ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาช่องทางจัดจำหน่าย” ส่งผลให้ขาดการวางรากฐานเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี ตั้งแต่ในระดับสถานศึกษาและระดับจังหวัด อีกทั้งยังเกิดการจำกัดกรอบความคิดว่าเทคโนโลยีสามารถนำมาเป็นส่วนช่วยแต่เพียงเฉพาะช่องทางจัดจำหน่ายเท่านั้น

ส่วนด้านผู้ปฏิบัติงาน เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด อีกทั้งเมื่อพิจารณาตามสมรรถนะผู้ประกอบการอัจฉริยะ พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แสดงให้เห็นว่าศูนย์บ่มเพาะฯ ยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับระบบการบริหารและพัฒนาครูและวิทยากรจากสถานประกอบการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียนด้านการคิดริเริ่มสร้างสรรค์อย่างเพียงพอ สอดคล้องกับ Samranruen, Chusorn, and Prasertporn (2021) พบว่า การพัฒนาครูเป็นจุดอ่อนในการบริหารศูนย์บ่มเพาะฯ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาครู มีการจัดฝึกอบรมเฉพาะที่เกี่ยวกับการประกอบการหรือสำหรับครูที่ปรึกษาธุรกิจเป็นหลัก ตรงกับ Chinvaroge (2019) ซึ่งระบุถึงโมเดลการฝึกอบรมการเป็นผู้ประกอบการอาชีวศึกษาเฉพาะแต่สำหรับครูที่ปรึกษาธุรกิจ สะท้อนให้เห็นว่ายังขาดการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพเพื่อการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากการพัฒนาธุรกิจ ในขณะที่การส่งเสริมศักยภาพครูสำหรับฝ่ายที่เหลือ ได้แก่ ฝ่ายฝึกอบรม ฝ่ายธุรการ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์และต่อยอดธุรกิจให้มีความแปลกใหม่อันนำไปสู่การเพิ่มมูลค่า กลับไม่มีแนวทางการพัฒนาครูที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ต่างไปจากที่ Intawong, Chaemchoy, Mejang, and Chatrupchewin (2014) กล่าวว่า การกำหนดหน้าที่ของทุกฝ่ายภายในศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ล้วนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามภารกิจในขอบข่ายงาน

2. จากสภาพที่พึงประสงค์ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ กลยุทธ์ สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และผู้เรียน มีความมุ่งหวังพร้อมต้องกันว่าศูนย์บ่มเพาะฯ จำเป็นที่ต้องมีการพัฒนากลยุทธ์ และการนำกลยุทธ์สู่การปฏิบัติที่ชัดเจน จึงจะสามารถพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการอัจฉริยะของผู้เรียนได้ สอดคล้องกับ Intawong, Chaemchoy, Mejang, and Chatrupchewin (2014) ที่กล่าวไว้ว่า ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาจะต้องเริ่มต้นจากขั้นการวางแผน (Planning) เป็นขั้นแรกของการบริหารจัดการ อันเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จของศูนย์บ่มเพาะฯ และยังสอดคล้องกับ Office of Vocational Education Commission (2019) ซึ่งได้ระบุไว้ว่าศูนย์บ่มเพาะฯ จะต้องมีการกำหนดกลยุทธ์ที่สอดคล้องเชื่อมโยงกันในระดับสถานศึกษาและระดับศูนย์บ่มเพาะฯ ทั้งในแผนระยะสั้นและระยะยาว

เมื่อพิจารณาตามสมรรถนะผู้ประกอบการอัจฉริยะ ด้านการสร้างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และผู้เรียน มีความคิดเห็นว่ากลยุทธ์มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการสร้างเครือข่าย ตามที่ Baldrige Excellence Performance program (2021) ได้ระบุไว้ว่า การกำหนดกลยุทธ์จะต้องมุ่งเน้นไปที่ผลประโยชน์ขององค์กรอย่างเฉพาะเจาะจง เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงาน แต่เมื่อพิจารณาการกำหนดกลยุทธ์ในปัจจุบันพบว่าเป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร มักมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์คู่แข่งเป็นหลักซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการประกอบการในมิติเดียวและขาดความเฉพาะเจาะจง

ยังไม่ได้มุ่งเน้นการวิเคราะห์เครือข่ายที่จะเกื้อกูลการประกอบการของศูนย์บ่มเพาะฯ โดยตรง ส่งผลให้ด้านการสร้างเครือข่ายเป็นส่วนที่มีสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุดในด้านกลยุทธ์

3. ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารสู่ความเป็นเลิศ ตามแนวคิดผู้ประกอบการอัจฉริยะ พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เนื่องจากผลการวิจัยไม่มีส่วนที่ยึดโยงกับความต้องการของผู้รับบริการในทางตรงและทางอ้อม ซึ่งย้อนแย้งกับคู่มือการดำเนินงานศูนย์บ่มเพาะฯ ที่กำหนดให้มีการประเมินความพึงพอใจทุกครั้งภายหลังการจัดกิจกรรม แต่ปัญหาในที่นี่คือกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนนั้นมีเพียงรูปแบบเดียว ซึ่งอาจทำให้ได้ข้อมูลจากผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ครบถ้วนหรือคลาดเคลื่อน ในขณะที่ Kendal and Briel (2017) กล่าวว่า กระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนสามารถทำได้ในหลากหลายรูปแบบทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นการเป็นทางการ อีกทั้งสอดคล้องกับ Srithip and Chanasid (2017) ซึ่งได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงที่สูงที่สุดต่อความเป็นเลิศของสถานศึกษา

ส่วนด้านที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การนำองค์กร สอดคล้องกับ Rajitanon (2020) ที่พบว่าความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการนำองค์กรมีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด อันเนื่องมาจากการกำหนดบทบาทของผู้บริหารไว้เป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจน และกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรนับตั้งแต่ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้อำนวยการของสถานศึกษาเอกชน มีส่วนร่วมในการบริหารศูนย์บ่มเพาะฯ โดยตรง

เมื่อพิจารณาตามสมรรถนะผู้ประกอบการอัจฉริยะ พบว่าทั้งด้านผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และด้านการนำองค์กรที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ได้แก่ การคำนึงถึงผลกระทบของธุรกิจ และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำสุด ได้แก่ การพัฒนาธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับการอธิบายในสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มาก่อนหน้าว่า การพัฒนาธุรกิจมีการขับเคลื่อนมาก่อนอยู่แล้ว จึงมีสภาพปัจจุบันใกล้เคียงสภาพที่พึงประสงค์ ส่งผลให้มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาต่ำ แต่สำหรับการคำนึงถึงผลกระทบของธุรกิจที่มีความต้องการจำเป็นในทั้ง 2 ด้านหลัก เนื่องจากเป็นประเด็นที่ไม่เคยปรากฏในคู่มือการดำเนินงานมาก่อน (Office of Vocational Education Commission, 2019) สอดคล้องกับ Sudsanguan, Ngamkanok, and Panhoon (2021) ซึ่งพบว่าการฝึกอบรมผู้เรียนในศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา มีความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสูงกว่าทักษะทางธุรกิจอื่น ๆ เช่น ทักษะในการบริหารจัดการ และทักษะในการบริหารการตลาด

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย (Recommendations)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารของศูนย์บ่มเพาะฯ ควรกำหนดนโยบายปรับเปลี่ยนวิธีการรับฟังเสียงของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มีความหลากหลายและทั่วถึง เพื่อนำมาเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจบริหารจัดการศูนย์บ่มเพาะฯ ให้ตอบสนองต่อความต้องการ ผลประโยชน์และผลกระทบในระดับบุคคลและระดับสังคม เนื่องจากผลวิจัยพบว่า การบริหารสู่ความเป็นเลิศด้านผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อส่งเสริมสมรรถนะผู้ประกอบการอัจฉริยะด้านการคำนึงถึงผลกระทบของธุรกิจ เป็นด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด

2. สำนักงานมาตรฐานอาชีวศึกษาและวิชาชีพ ควรปรับเปลี่ยนสัดส่วนคะแนนการประเมินศูนย์บ่มเพาะฯ ให้แต่ละส่วนตามองค์ประกอบมีน้ำหนักที่สมดุลกัน พร้อมทั้งระบุตัวชี้วัดที่เจาะจง และสอดคล้องกันทั้งกระบวนการและผลลัพธ์ เนื่องจากผลวิจัยพบว่า น้ำหนักคะแนนการประเมินของศูนย์บ่มเพาะฯ แปรผกผันกับค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารสู่ความเป็นเลิศ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารสู่ความเป็นเลิศของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี ตามแนวคิดผู้ประกอบการอัจฉริยะ ตามลำดับความต้องการจำเป็นจากผลการวิจัย

2. ควรศึกษากลวิธีในการรับฟังความคิดเห็นผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาแผนกลยุทธ์สำหรับศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี ตามแนวคิดผู้ประกอบการอัจฉริยะ

References

- Antonov, V., Petrenko, E., & Kuptsova, E. (2020). *The Development of Smart Entrepreneurship as a Driver of the Smart Economy*. Paper presented at the Institute of Scientific Communications Conference. Association of Private Colleges of Technology and Vocational Education of Thailand under Patronage of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn. (2020). *List of National Outstanding Performance Entrepreneurship Incubator Center in Private Vocational College*. Retrieved from http://www.pvet.or.th/_files/news/data_OrcHdrFL.pdf [In Thai]
- Baldrige Performance Excellence Program. (2015). *The Metrology of Organizational Performance: How Baldrige Standard Have Become the Common Language for Organizational Excellence Around the World*. Retrieved from <https://www.nist.gov/system/files/documents/Baldrige/The-Metrology-of-Organizational-Performance-World-Standards-Day-Paper-July-6-2015.pdf>
- Baldrige Performance Excellence Program. (2021). *Baldrige Excellence Framework: Proven leadership and management practices for high performance*. Retrieved from <https://www.nist.gov/Baldrige/publications/baldrige-excellence-framework/education>
- Cestyakara, A., & Surendro, K. (2013). Social media adoption model for smart entrepreneur. Paper presented at the International Conference on ICT for Smart Society. Retrieved from <https://ieeexplore.ieee.org/abstract/document/6588080>
- Chinvaroge, J. (2019). Development of Steering System for Entrepreneurship Incubator at Vocational Level. *Vocational Education Innovation and Research Journal VE-IRJ*, 3(2), 40-46. Retrieved from <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/ve-198156/159313/> [In Thai]
- Clarysse, B., & Kiefer, S. (2011). *The Smart Entrepreneur: How to Build for a Successful*. London, United Kingdom: Elliott & Thompson.
- Intawong, S., Chaemchoy, K., Mejang, S., & Chatrupchewin, C. (2014). The Development of Administrative Model for Business Incubator Center under Vocational Education Commission. *Faculty of Educational Naresuan University Journal* 16(3). 65-74. Retrieved from https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/19118/16826
- Kendal, J., St., & Briel, L. (2017). *Student Voice: A growing movement within education that benefits student and Teacher*. Retrieved from: <https://centerontransition.org/publications/download.cfm?id=61>
- Mare, S. C. (2019). Smart Entrepreneurship: Opportunity for Development of the Furniture industry in the North-East Region of Romania. *Revista Economica*, 71(2), 77-91. Retrieved from <https://www>.

- academia.edu/40891014/smart_entrepreneurship_opportunity_for_development_of_the_furniture_industry_in_the_north_east_region_of_romania
- Office of Private Vocational Education Administration. (2019). *Entrepreneurship Incubator Center in Private Vocational College 3–5-star level (provincial-regional-national)*. Retrieved from <http://vecp.vec.go.th%/29254/29254.aspx> [In Thai]
- Office of the National Economics and Social Development. (2016). *Surveys result of Thailand Competitiveness Ranking by IMD, Thailand got 2 better places as 28th in rank*. Retrieve from https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=5885&filename=index [In Thai]
- Office of the National Economics and Social Development. (2020). *Direction of Thailand Competitiveness Shifting in Post Covid-19 Era: IMD rank reflection in 2020*. Retrieved from https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=economic_develop [In Thai]
- Office of Thailand Quality Award. (2019). *Criteria for Performance Excellence Framework 2020-2021*. Retrieved from https://www.tqa.or.th/book/tqa_criteria2020-2021/ [In Thai]
- Office of Vocational Education Commission. (2019). *Entrepreneurship Business Incubator Center Handbook* Retrieved from <http://bsq2.vec.go.th/document/> [In Thai]
- Rajitanon, P. (2020). Approaches for Developing Management towards Excellence of Academic Educational Khanom School Network in Nakhon Si Thammarat Province Based on the Concept of Student Entrepreneurship. *Educational Management and Innovation Journal*, 3(3), 20-28. Retrieved from <https://so01.tci-/index.phpthaijo.org/emi/article/download/241250/165660/> [In Thai]
- Samranruen, N., Chusorn, P., & Prasertporn, V. (2021). Management Strategies to Enhance Entrepreneurship of the Northeastern Industrial and Community College Students Under the Office of Vocational Education Commission. *Journal of Social Science and Buddhistic Anthropology*, 6(1). Retrieved from <https://so04.tci-JSBA/article/view/247147/168969>
- Sauer, S. (2012). *Do Smart Cities Produce Smart Entrepreneurs*, 7(3), 63-73. Retrieved from https://www.scielo.cl/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S0718
- Singh, B. (2020). *Smart Entrepreneurship: How to Stay Ahead of The Competition*. Mumbai, India: Twagaa.
- Srithip & Chanasid. (2017). The Development of Administration Model Towards Excellence of the Provincial Kindergarten School. *Silpakorn Educational Research Journal*, 9(1). Retrieved from <https://so05.tcithaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/view/55594/70702> [In Thai]
- Sudsanguan, O., Ngamkanok, S., & Panhoon, S. (2021). The development of Training Courses to Enhance the New Entrepreneur in Vocational Business Incubator One Stop Service Center. *Interdisciplinary*

Sripatum Chonburi Journal, 7(2), 113-128. Retrieved from <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/ISCJ/article/download/253823/172130> [In Thai]